

[Hagen Hagensen.]

dragsændringer, som finansministeren har foreslået i dette lovforslag, gennemføres med de følgevirkninger, de får.

Vi har tiltrådt, at personfradraget gives som et fradrag i skatten, for statsskattens vedkommende beregnet på det laveste skatetrin. Det giver en ligestilling for alle skatteydere, og det har vi sagt ja til.

Personfradraget eller bundfradraget ser vi gerne så stort, som det økonomisk er gør ligt, og at så mange som muligt af hele deres beskattede indkomst betaler skat efter skatteskalaens laveste trin. Vi så gerne en adskillelse af den sociale sektor og beskatningen og derfor i princippet et personfradrag af en sådan størrelse, at folkepensionister og invalidepensionister og i øvrigt også uddannelsessøgende ikke kom til at betale skat. Det synes blot ikke at være praktisk gør ligt nu.

Den skatteskala i lovforslaget om ændring af udskrivningsloven, som vi har stillet ændringsforslag om, betyder skattelettelse for alle uden overflytning af skattebyrde fra nogle skatteydere til andre. Skatteskalaen holdes inden for den givne ramme for skattelettelse og bygger på et personfradrag på 10.000 kr., men vi mener det forsvarligt at stemme for finansministerens ændringsforslag om et personfradrag på 11.000 kr.

Hvad angår hustrufradraget, vil jeg gerne sige, at vi slutter os til, at dette ophæves, når man tager hensyn til den svindende betydning, det har, og navnlig når hensyn tages til den forhøjelse af bundgrænsen, som finder sted.

Vi har i den skatteskala, vi har nævnt, måttet lade det proportionale stræk høre op ved 60.000 kr. i skattepligtig indkomst, men vel at mærke i den gammelkendte skattepligtige indkomst, noget, jeg skal gøre et par bemærkninger om om et øjeblik. Med en udskrivningsprocent på 88 ville vi opnå ganske betragtelige nedsættelser af beskatningen, og jeg henviser til ændringsforslaget, således som det er udformet.

Jeg vil ikke foretage nogen umiddelbar

sammenligning med den af finansministeren foreslåede skala, men alene pege på, at vi bortset fra ændringen af personfradrag til at være fradrag i skatten fastholder det hidtil kendte og gældende begreb ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Ved at fastholde den skattepligtige indkomst, som den nu opgøres, gøres der ikke noget indgreb i hver enkelt skatteydere ret til fradrag, de såkaldt ligningsmæssige fradrag. Vi har derfor med vore ændringsforslag opretholdt retten til lønmodtagerfradrag med det faste beløb, ligesom der ikke pålægges selvstændige erhvervsdrivende en fiktiv indkomst ved at tilføje disse et til lønmodtagerfradraget svarende beløb, ligesom der heller ikke gøres indgreb i retten til at fratække renteudgifter.

Det er urigtigt og usagligt at ville beskære retten til lønmodtagerfradrag, idet det må anses for givet, at der i forbindelse med erhvervsdrivende af lønindtægt er forbundet udgifter, også udover udgifter til befordring, faglige kontingenter, arbejdsløshedsforsikring m. v., som ikke bør undergives beskatning, og som det er urimeligt at belemre skatteyderne med at dokumentere og ligningsmyndighederne med at kontrollere. Det faste lønmodtagerfradrag, der for langt de fleste er på 2.000 kr., må fastholdes, ligesom vi må fastholde retten til at opbygge det såkaldte lønmodtagerfradrag B mod sædvanlig dokumentation herfor. Lønmodtagerfradraget er et reelt omkostningsfradrag, og det findes ikke forståeligt, at det vil søges fjernet.

På andre områder, bl. a. inden for sømandsbeskatningen, som vi også skal drøfte i denne sammenhæng, er det anerkendt, at der er spørgsmål om omkostningsfradrag for løntagere, og at det vil være rimeligt at bevare disse som fradrag i indkomsten. Det er erkendt af nogle af de partier, der nu mener, at man skulle fjerne lønmodtagerfradraget.

Ganske i overensstemmelse med vor fastholdelse af dette lønmodtagerfradrag kan vi ikke slutte os til, at skatteydere med selvstændig erhvervsvirksomhed skal have foretaget